

SDĚLENÍ KOMISE
Pokyny k praktickému uplatňování kritéria zásadní funkce v definici „služby platformy pro sdílení videonahrávek“ podle směrnice o audiovizuálních mediálních službách

(2020/C 223/02)

I. ÚVOD

Směrnice o audiovizuálních mediálních službách (dále jen „směrnice“) ⁽¹⁾ má za cíl posílit ochranu uživatelů, zejména nezletilých, před určitými formami nelegálního a škodlivého audiovizuálního obsahu on-line. Z tohoto důvodu byla oblast působnosti směrnice rozšířena tak, aby poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek uložila určité povinnosti.

Podle čl. 28b odst. 1 směrnice musí členské státy zajistit, aby poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření s cílem chránit nezletilé osoby před škodlivým obsahem a všechny uživatele před obsahem obsahujícím podněcování k násilí či nenávisti a před obsahem, jehož šíření je trestným činem podle práva Unie (konkrétně veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu ⁽²⁾), trestné činy týkající se dětské pornografie ⁽³⁾ a trestné činy související s rasismem a xenofobií ⁽⁴⁾). Podle čl. 28b odst. 2 se na poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek také vztahují určité povinnosti související s audiovizuálními obchodními sděleními.

4. bod odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808 uznává, že „[s]lužby platform pro sdílení videonahrávek poskytují audiovizuální obsah, který stále více sleduje široká veřejnost, zejména mladí lidé. Totéž platí i o službách sociálních médií, které se staly důležitým prostředkem ke sdílení informací a k zábavě a vzdělávání, mimo jiné i poskytováním přístupu k pořadům a videonahrávkám vytvořeným uživateli. Tyto služby sociálních médií je třeba zahrnout do oblasti působnosti směrnice 2010/13/EU, neboť se ucházejí o stejné publikum a příjmy jako audiovizuální mediální služby. Navíc mají rovněž značný dopad, neboť uživatelům usnadňují možnost utvářet a ovlivňovat názory jiných uživatelů. V zájmu ochrany nezletilých osob před škodlivým obsahem a všech občanů před podněcováním k nenávisti, násilí a terorismu by uvedené služby měly být do směrnice 2010/13/EU zahrnuty do té míry, do jaké splňují definici služby platformy pro sdílení videonahrávek“.

Z toho jednoznačně vyplývá, že určité služby sociálních médií spadají do oblasti působnosti použití nových pravidel o platformách pro sdílení videonahrávek, pokud splňují určitá kritéria.

⁽¹⁾ Pro účely těchto pokynů se odkazy na „směrnici“ rozumí odkazy na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1) ve znění směrnice (EU) 2018/1808 (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

⁽²⁾ Jak je uvedeno v článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽³⁾ Jak je uvedeno v čl. 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Jak je uvedeno v článku 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/913/SVV ze dne 28. listopadu 2008 o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 55).

Podle čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice se „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ rozumí „služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její neoddělitelné části nebo její zásadní funkcí je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího, za které nenese redakční odpovědnost poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES a jejichž organizaci určuje poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, a to i prostřednictvím automatických prostředků nebo algoritmů, zejména na základě zobrazování, označování a určování pořadů“.

5. bod odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808 dále objasňuje, že „[c]ílem směrnice 2010/13/EU sice není regulovat služby sociálních médií jako takové, služba sociálních médií by však měla být zahrnuta, je-li poskytování pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli její zásadní funkcí. Poskytování pořadů a obsahu videonahrávek vytvořených uživateli je možné pokládat za zásadní funkci služby sociálních médií, pokud audiovizuální obsah není pouze doplňkovým prvkem činnosti dané služby sociálních médií nebo tvoří pouze jejich menší část. V zájmu zajištění jasnosti, účinnosti a soudržnosti provádění by měla Komise v případě potřeby po konzultaci kontaktního výboru vydat pokyny o praktickém uplatňování některých aspektů definice „služby platformy pro sdílení videonahrávek“, zejména pokud jde o kritérium zásadní funkce. Tyto pokyny by měly být vypracovány s náležitým ohledem na cíle obecného veřejného zájmu, jichž má být dosaženo opatřeními přijímanými poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek, a na svobodu projevu“⁽⁵⁾.

V souladu s 5. bodem odůvodnění zohledňují tyto pokyny potřebu zajistit svobodu projevu a dosažení cílů obecného zájmu⁽⁶⁾.

Komise v průběhu vypracování návrhu těchto pokynů náležitě konzultovala kontaktní výbor, jak je požadováno v 5. bodě odůvodnění.

II. KATEGORIE PLATFORM PRO SDÍLENÍ VIDEOHAHRÁVEK PODLE SMĚRNICE

Na základě definice podle čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice lze služby platform pro sdílení videonahrávek rozlišit podle těchto tří kritérií:

- 1) služby, jejichž hlavním účelem je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího široké veřejnosti;
- 2) služby širší povahy, které kromě jiných prvků nabízejí oddělitelnou část, jejímž hlavním účelem je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího široké veřejnosti;
- 3) služby, jejichž *zásadní funkcí* je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího široké veřejnosti.

Je třeba uvést, že výše zmíněná kritéria se nemusí nutně vzájemně vylučovat. Zejména služby s oddělitelnou částí, která by podle kritéria hlavního účelu (kategorie 2) mohla tvořit platformu pro sdílení videonahrávek, by se na základě kritéria zásadní funkce (kategorie 3) mohly současně jako celek považovat za platformu pro sdílení videonahrávek.

S ohledem na výše uvedené má tento dokument za cíl poskytnout pokyny k praktickému uplatňování kritéria zásadní funkce v definici „služby platformy pro sdílení videonahrávek“ podle směrnice. Tyto pokyny nejsou závazné. V míře, v níž mohou vykládat směrnici, není pozicí Komise dotčen případný výklad Soudního dvora Evropské unie.

⁽⁵⁾ V tomto ohledu je relevantní také 6. bod odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808, který z oblasti působnosti definice služeb platformy pro sdílení videonahrávek vylučuje „činnosti nehmotné povahy, jako je poskytování audiovizuálního obsahu na soukromých internetových stránkách a nekomerční zájmová sdělovací média“.

⁽⁶⁾ Podle 51. bodu odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808 by měla při přijímání vhodných opatření na ochranu uživatelů a nezletilých osob být pečlivě vyvážena příslušná základní práva, včetně svobody projevu.

III. VÝZNAM AUDIOVIZUÁLNÍHO OBSAHU PRO ČINNOSTI SLUŽBY

5. bod odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808 objasňuje, že aby poskytování audiovizuálního obsahu bylo považováno za zásadní funkci služby, nesmí být takový audiovizuální obsah pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí činností dotčené služby. Audiovizuální obsah by měl být považován za doplňkový prvek činností služby, jestliže je u základní činnosti nebo funkce poskytované dotčenou platformou výhradně dodatečným. To by mohl být například případ videí, která byla nahrána výhradně za účelem podpory ekonomických transakcí, jako jsou videa představující konkrétní zboží nebo služby za účelem možného či skutečného prodeje (to může zahrnovat například platformy elektronického obchodování obsahující videa uživatelů, která ukazují produkt během používání).

Audiovizuální obsah je možné považovat za „menší část“ činnosti služby, kdykoliv se na základě kvantitativních anebo kvalitativních faktorů zdá, že v celkové ekonomice služby hraje nevýznamnou roli. Z kvantitativního hlediska může například skutečnost, že se na platformě nachází významné množství videí, naznačovat, že audiovizuální obsah není menší částí služby. Bez ohledu na kvantitativní faktory je zároveň možné, že videa tvoří menší část služby platformy, pokud významným způsobem přispívají k atraktivitě, funkčnosti nebo úspěchu samotné služby na trhu. To lze odvodit z celé řady prvků, například ze skutečnosti, že uživatelé konzumují významné množství videí nebo pořadů nebo že platformy do audiovizuálního obsahu investují či jej zdůrazňují.

Komise se domnívá, že za účelem posouzení toho, zda je funkce audiovizuálního obsahu zásadní, by měly členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů uvážit zejména povahu a konkrétní roli, kterou videonahrávky a pořady vytvářené uživateli ve službě nabízené platformou hrají. Vnitrostátní orgány by zejména měly provést celkovou analýzu služby a zohlednit kvalitativní a/nebo kvantitativní ukazatele, aby určily, zda je poskytovaný audiovizuální obsah pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí činností služby (⁷).

Při posuzování konkrétní služby by měla být zvláštní pozornost věnována tomu, zda je audiovizuální obsah klíčový pro komerční úspěch služby nebo její pozici na trhu. Požadavek zásadní funkce by však v žádném případě neměl být vykládán jako požadavek toho, aby byl audiovizuální obsah dostupný na platformě natolik obchodně významný, že by služba v případě jeho nepřítomnosti nebyla schopná fungovat nebo by nemohla být nadále na trhu poskytována. Takový úzký výklad by nezaručil vhodnou úroveň ochrany uživatelů a nezletilých osob v situacích, kdy konzumují audiovizuální obsah na řadě oblíbených platform, jako jsou určité služby sociálních médií, a proto by nebyl v souladu s cílem směrnice (⁸).

Služby, které se na audiovizuální obsah spoléhají jako na nikoli menší část nebo ne pouze doplňkový prvek své ekonomické činnosti, také mají tendenci své uživatele takovému obsahu více vystavovat. Z toho důvodu se Komise domnívá, že při uplatňování kritéria zásadní funkce by členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů měly věnovat zvláštní pozornost také hledisku uživatelů a zejména míře, do jaké jsou při přístupu k příslušným službám audiovizuálnímu obsahu vystaveni.

V souladu s výše zmíněným přístupem Komise určila několik relevantních ukazatelů, které by vnitrostátní orgány při uplatňování kritéria zásadní funkce v definici poskytovatele služby platformy pro sdílení videonahrávek měly zvážit. Pro účely prezentace je možné tyto ukazatele rozdělit do čtyř kategorií: 1) vztah mezi audiovizuálním obsahem a hlavní ekonomickou činností nebo činnostmi služby, 2) kvantitativní a kvalitativní význam audiovizuálního obsahu dostupného v rámci služby, 3) zpeněžení audiovizuálního obsahu nebo získávání příjmu z něj a 4) dostupnost nástrojů zaměřených na zvýšení viditelnosti nebo atraktivity audiovizuálního obsahu.

(⁷) Tento přístup je také v souladu se 4. bodem odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808, který objasňuje, že služby sociálních médií by měly být do oblasti působnosti směrnice zahrnuty, pokud se ucházejí o stejné publikum a příjmy jako audiovizuální mediální služby.

(⁸) 4. bod odůvodnění směrnice odkazuje na služby sociálních médií, které „se staly důležitým prostředkem ke sdílení informací a k zábavě a vzdělávání, mimo jiné i poskytováním přístupu k pořadům a videonahrávkám vytvořeným uživateli“ a „mají rovněž značný dopad, neboť uživatelům usnadňují možnost utvářet a ovlivňovat názory jiných uživatelů“.

Tyto ukazatele by se neměly uplatňovat kumulativně. Zejména platí, že nepřítomnost jednoho nebo více z nich by automaticky neměla vést k závěru, že služba není platformou pro sdílení videonahrávek. Namísto toho by se u služby mělo mít za to, že test zásadní funkce splňuje, pokud dostatečné množství analyzovaných ukazatelů na základě celkového posouzení podporuje závěr, že audiovizuální obsah poskytovaný službou není pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí činností služby.

1. Vztah mezi audiovizuálním obsahem a hlavní ekonomickou činností nebo činnostmi služby

Obecně lze říct, že pokud má audiovizuální obsah na platformě hodnotu sám o sobě, mohou uživatelé konzumovat videa a pořady jako samostatné položky služby platformy, tedy nezávisle na jiné související ekonomické činnosti. V těchto případech je pravděpodobné, že takový audiovizuální obsah není pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí činností dané služby a že uživatelé budou takovému obsahu vystaveni do značné míry.

V tomto ohledu by členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů měly vzít v úvahu zejména následující ukazatele:

- **Celkovou architekturu a vnější uspořádání platformy:** Pokud je platforma zaměřená na sdílení obsahu spíše za účelem informování, vzdělávání nebo zábavy uživatelů, a nikoli například za účelem usnadnění ekonomických transakcí, nebude se audiovizuální složka pravděpodobně považovat za pouze doplňkový prvek nebo menší část činností dané platformy. V této souvislosti by relevantními prvky mohly být celková struktura a vnější uspořádání služby, například to, zda její hlavní stránky (včetně rozhraní pro sdílení) nebo časová osa platformy obsahují výrazné prvky pro sdílení videonahrávek (na rozdíl od prvků určených pro elektronické obchodování), jako je prezentace nových nebo populárních videí či živých vysílání nebo návrhy na jejich zhlédnutí, výčet kategorií videí, tlačítko „natočte video“ nebo přímý odkaz na galerii telefonu nebo počítače a na videa, která jsou v ní uložena. V případě takových prvků je pravděpodobné, že audiovizuální obsah nebude tvořit menší nebo pouze doplňkovou část služby.
- **Samostatnou povahu audiovizuálního obsahu:** Pokud jsou videa na platformu nahrávána nebo jsou na ní sdílena jako samostatné položky, a nikoli za účelem usnadnění ekonomických transakcí a uživatelé je sledují na základě jejich informační, zábavné nebo vzdělávací hodnoty, pak je pravděpodobnější, že jsou pro činnosti dané platformy obzvláště významné. Skutečnost, že platforma je navržena především jako prostředek k obchodování nebo k usnadnění prodeje zboží či služeb (jiných než poskytování audiovizuálního obsahu), naopak naznačuje, že audiovizuální funkce je doplňkovým prvkem nebo menší částí související ekonomické činnosti. Pokud například platforma elektronického obchodování umožňuje prodejci používat videa pouze za účelem znázornění určitých produktů, vyplývá z toho, že by tato platforma neměla být považována za platformu pro sdílení videonahrávek. V této souvislosti mohou vnitrostátní orgány ověřit, zda uživatelé videa nahrávají, sdílejí nebo stahují jako samostatné položky, a nikoli za účelem propagace prodeje zboží či služeb. V takových případech je rovněž pravděpodobnější, že videa vedou k významnému vystavení uživatelů, a audiovizuální složka by pak mohla být považována za více než pouze doplňkový prvek nebo menší část činností platformy.
- **Specifické funkce služby vytvořené přímo pro audiovizuální obsah nebo pro něj charakteristické:** Skutečnost, že platforma obsahuje specifické funkce vytvořené přímo pro audiovizuální obsah nebo pro něj charakteristické, naznačuje, že audiovizuální obsah je v celkové ekonomice služby obzvláště důležitý. Mimořádně významné by byly prvky, jako je funkce automatického přehrávání, zejména pokud je standardně zapnutá, nebo funkce živého přenosu. Stejně tak je možné vzít v úvahu skutečnost, že platforma umožňuje vyhledávat pouze videozáznamy nebo filtrovat výsledky konkrétního vyhledávání tak, že se zobrazí pouze videa. Existence takových funkcí naznačuje, že audiovizuální obsah není pouze vedlejším prvkem nebo menší částí činností služby, a obvykle vede k většímu vystavení uživatelů tomuto obsahu.
- **Způsob, jakým služba zaujímá pozici na trhu, a tržní segment, na který se zaměřuje:** Relevantní ukazatele jiné než doplňkové nebo menší povahy by v tomto ohledu mohly být vyvozeny ze způsobu, jakým se služba sama v rámci své komunikace s veřejností identifikuje, a ze způsobu, jakým své služby nabízí nebo inzeruje uživatelům v tržním segmentu, na který se zaměřuje. V tomto ohledu by měla být zohledněna skutečnost, že služba se na trhu nabízí nebo na sebe v komunikaci s veřejností odkazuje jako na platformu pro sdílení videonahrávek nebo že konkrétně odkazuje na svou audiovizuální složku či nabídku.

2. Kvantitativní a kvalitativní význam audiovizuálního obsahu pro činnost služby

Komise se v zásadě domnívá, že čím je audiovizuální obsah v rámci služby větší a významnější, tím méně je pravděpodobné, že takový obsah je pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí činnosti služby. V těchto případech tyto služby s vyšší pravděpodobností vedou k významnému vystavení uživatelů audiovizuálnímu obsahu.

Množství a význam audiovizuálního obsahu je možné posoudit na základě kvantitativních i kvalitativních ukazatelů. Členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů by měly vzít v úvahu zejména následující ukazatele:

- **Množství audiovizuálního obsahu dostupného na platformě:** Pokud se na platformě nachází významné množství videí, pak audiovizuální funkce služby pravděpodobně netvoří pouze doplňkový prvek nebo menší část činnosti služby. Toto posouzení by se mělo zakládat na vypovídajících a spolehlivých důkazech. Pokud jsou k dispozici vypovídající údaje, mohou vnitrostátní orgány toto posouzení provést z kvantitativního hlediska, přičemž zohlední například počet nebo podíl videí nacházejících se na platformě ve srovnání s jiným druhem dostupného obsahu. Vnitrostátní orgány se vybízejí, aby takovéto údaje či prvky shromažďovaly nebo ověřovaly samostatně nebo ze zdrojů nezávislých na dotčeném poskytovateli služby. Pokud přesné údaje neexistují, mohou se vnitrostátní orgány uchýlit k relevantním kvalitativním důkazům, jako je analýza vzorků z částí platformy během časového úseku nebo průzkumy uživatelů či zúčastněných stran.
- **Využívání audiovizuálního obsahu na platformě:** Skutečnost, že uživatelé platformy podstatným způsobem využívají videa dostupná na dané platformě, naznačuje, že audiovizuální obsah je pro službu obzvláště významný. Jak bylo vysvětleno v souvislosti s předchozím ukazatelem, vnitrostátní orgány se vybízejí k tomu, aby v rámci své analýzy vycházely z vypovídajících a spolehlivých důkazů. Pokud jsou k dispozici vypovídající údaje, mohou vnitrostátní orgány například využít kvantitativní data, jako je počet kliknutí, sdílení a kladných ohlasů („To se mi líbí“) související s videy. Pokud je to možné, mohou vnitrostátní orgány také provést vhodné srovnání mezi využíváním audiovizuálního obsahu a jiných druhů obsahu v rámci platformy. Vnitrostátní orgány se rovněž vybízejí, aby takovéto údaje či prvky shromažďovaly nebo ověřovaly samostatně nebo ze zdrojů nezávislých na dotčeném poskytovateli služby. Pokud přesné údaje neexistují, mohou se vnitrostátní orgány uchýlit k relevantním kvalitativním důkazům, jako je analýza vzorků z částí platformy během časového úseku nebo průzkumy uživatelů či zúčastněných stran.
- **Dosah audiovizuálního obsahu:** Oblíbená videa, i když je jejich počet omezený, mohou, oslovit velké množství uživatelů, zejména prostřednictvím sdílení a doporučení. Přítomnost oblíbeného videoobsahu na platformě, jehož cílem je uživatele informovat, vzdělávat nebo bavit, naznačuje, že takový obsah není doplňkový nebo menší povahy. V těchto případech se audiovizuální funkce pravděpodobně nebude považovat za pouze doplňkový prvek nebo menší část činnosti služby. V souladu s 5.º bodem odůvodnění a potřebou náležitě zohlednit obecný veřejný zájem, kterého se má prostřednictvím nových pravidel dosáhnout, by se mohla v této souvislosti věnovat zvláštní pozornost cílovému publiku platformy a zejména tomu, zda platforma cílí na nezletilé osoby, a pokud necílí výslovně na nezletilé osoby, zda je pravidelně nezletilými osobami využívána a nepřijímá žádná opatření, aby je od takového využívání odrazovala. Zejména v těchto případech by audiovizuálnímu obsahu dostupnému na platformě mohlo být vystaveno významné množství (zranitelných) uživatelů, i když je relativní množství takového obsahu na platformě omezené. Z tohoto důvodu by posouzení mělo brát v potaz míru rizika vystavení nezletilých osob audiovizuálnímu obsahu v rámci služby.

3. Zpeněžení audiovizuálního obsahu nebo získávání příjmu z něj

Skutečnost, že platformy audiovizuální obsah zpeněžují nebo z něj získávají příjem, obvykle naznačuje, že takový obsah není pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí jejich činností. Obecně to také svědčí o obchodním významu takového obsahu pro danou službu^(*). V praxi je pravděpodobnější, že aby tyto služby zvýšily výsledné příjmy nebo jiné související výhody, vystavují uživatele takovému obsahu do značné míry.

^(*) Pojem zpeněžení audiovizuálního obsahu zahrnuje přímé příjmy a nepřímé zisky získané službou. I v případech, kdy služba nezískává příjmy přímo, může z audiovizuálního obsahu nahraného a zpeněžovaného uživateli těžit nepřímě. Obecně lze říct, že perspektiva zpeněžení obsahu autory pobízí k tomu, aby za účelem získávání zhlédnutí a následně příjmů produkovali obsah vyšší kvality. V konečném důsledku pak lze očekávat pozitivní vliv na oblíbenost a úspěch služby.

Členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů by měly vzít v úvahu zejména následující ukazatele:

- **Zařazení obchodních sdělení do audiovizuálního obsahu nebo okolo něj** (před videem, uprostřed něj nebo po něm ⁽¹⁰⁾): Tento ukazatel by měl být chápán tak, že zahrnuje jak obchodní sdělení kontrolovaná službou, tak prodej reklamního prostoru třetím stranám, jako jsou inzerenti. V této souvislosti jsou dalšími prvky, které je třeba zvážit, strategie zavedené službami a zaměřené na zaručení vhodnosti audiovizuálního obsahu, kolem kterého nebo v rámci kterého by obchodní sdělení určité značky třetí strany byla zobrazena.
- **Zpoplatnění přístupu k audiovizuálnímu obsahu**: Skutečnost, že platforma přístup k audiovizuálnímu obsahu zpoplatňuje, například prostřednictvím předplatného nebo platby za zhlédnutí, dokládá, že služba z takového obsahu získává příjmy. Využívání takových platebních systémů je relevantní bez ohledu na to, zda je systém zpeněžení spravován přímo službou, nebo autory či osobami, které obsah nahrávají.
- **Dohody o sponzorství mezi značkami a osobami, které obsah nahrávají**: Dohody o sponzorství nebo umístění produktu mezi různými značkami produktů a služeb třetích stran a osobami nahrávajícími obsah (autory audiovizuálního obsahu) se stávají běžným způsobem, jak audiovizuální obsah zpeněžit, přičemž čím dál více značek uzavírá dohody s oblíbenými autory nebo vlivnými uživateli (influencery), kteří získávají velký počet zhlédnutí. V některých případech služby takové dohody výslovně podporují nebo usnadňují, a to například organizováním akcí pro značky třetích stran a autory nebo nabízením logistické podpory. I když se služby platformou pro sdílení videonahrávek nemusejí na těchto dohodách podílet přímo, z popularity autorů a počtu zhlédnutí, která videa získávají, těží nepřímo. Z tohoto důvodu je přítomnost těchto dohod ukazatelem (nepřímého) zpeněžení audiovizuálního obsahu na platformě.
- **Sledování činností uživatelů na platformě**: Skutečnost, že platforma za různými marketingovými/obchodními účely, jako je behaviorálně cílená reklama nebo dohody o sdílení údajů, sleduje interakci uživatelů s audiovizuálním obsahem dostupným v rámci služby, by také měla být považována za prostředek nepřímého zpeněžení.

4. Dostupnost nástrojů zaměřených na zvýšení viditelnosti nebo atraktivity audiovizuálního obsahu ⁽¹¹⁾

Přítomnost specifických nástrojů zaměřených na zvýšení viditelnosti nebo atraktivity audiovizuálního obsahu v určité službě obvykle naznačuje, že takový obsah není pouze doplňkovým prvkem nebo menší částí jejich činností. Takové nástroje také obvykle vedou k vyššímu vystavení uživatelů audiovizuálnímu obsahu.

Členské státy včetně jejich vnitrostátních regulačních orgánů by měly vzít v úvahu zejména následující ukazatele:

- **Specifické prvky nebo akce vybízející ke konzumaci audiovizuálního obsahu**: Skutečnost, že uživatelské rozhraní obsahuje specifické prvky podporující konzumaci audiovizuálního obsahu, naznačuje význam takového obsahu jak pro uživatele, tak pro činnost platformy. Je důležité zvážit například skutečnost, že videa jsou platformou navrhována nebo zobrazována na hlavní stránce nebo v časové ose platformy bez konkrétního požadavku nebo vstupu ze strany uživatele. Vnitrostátní orgány by také mohly zohlednit, zda služba propaguje nebo upřednostňuje audiovizuální obsah ve výsledcích vyhledávání uživatelů, a tedy zda lze mít za to, že audiovizuální obsah je uživatelům aktivně nabízen.

⁽¹⁰⁾ Jedná se o reklamní videa, které se zobrazují před obsahem, který doprovázejí, uprostřed něj nebo po něm.

⁽¹¹⁾ V souladu s definicí platformou pro sdílení videonahrávek podle čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice se pro účely této kategorie ukazatelů předpokládá, že takové nástroje neposkytují dotčené platformě míru skutečné kontroly nad audiovizuálním obsahem podobnou určitému druhu redakční odpovědnosti, což by je kvalifikovalo spíše jako poskytovatele mediálních služeb, a nikoli služby platformy pro sdílení videonahrávek (otázku, zda tomu tak je, by měly v jednotlivých případech posoudit dotčené vnitrostátní regulační orgány). Těmito pokyny také nejsou dotčeny články 12, 13 a 14 směrnice 2000/31/ES, jak je dále objasněno ve 48. bodě odůvodnění směrnice (EU) 2018/1808, a článek 28b směrnice.

- **Nástroje dostupné ve videích nebo kolem nich, které jsou určeny k přilákání uživatelů a podpoření interakce:** Přítomnost nástrojů nebo systémů, jako jsou filtry, možnosti sdílení, živé chaty odkazující na audiovizuální obsah nebo společné sledování, naznačují, že služba chce podpořit interakci uživatelů s videonahrávkami a pořady a přilákat k nim jejich pozornost. Cílem využívání takových nástrojů a systémů je usnadnit, zlepšit a posílit audiovizuální zážitek uživatelů na platformě a popularitu audiovizuálního obsahu. Proto je lze považovat za ukazatele zvláštního významu, který takový obsah pro činnost nebo činnosti služby má. Tento ukazatel také zahrnuje jakýkoliv vývoj nebo investice ze strany služby do inovativních, hlubších a interaktivnějších způsobů sdílení a konzumace audiovizuálního obsahu. Zejména skutečnost, že služba podporuje specifickou aplikaci pro „chytré televize“, by mohla být považována za ukazatel toho, že konzumaci audiovizuálního obsahu nejenom umožňuje, ale i aktivně podporuje.
- **Nástroje nebo systémy umožňující uživatelům zvolit si audiovizuální obsah, který by jim měl být nabízen:** Určité služby uživatelům nabízejí personalizaci jejich vlastní audiovizuální nabídky, jestliže uvedou, co je zajímavé, nebo se rozhodnou konkrétní druhy obsahu nedostávat. To se obvykle provádí prostřednictvím dotazníků, vzorků a podobně. Tyto nástroje nebo systémy jsou uživatelům nabízeny s cílem udržet jejich pozornost a interakci s audiovizuálním obsahem, a jsou tedy ukazatelem zvláštního významu audiovizuální funkce pro činnosti služby.
- **Nástroje nebo systémy ke sledování výsledků a správě obsahu nahraného na platformě:** Služby také mohou zvýšit atraktivitu audiovizuálního obsahu tak, že nabízí nástroje nebo systémy pro nahrávání, které sledují a spravují výsledky obsahu nahraného do služby. Tím služby osobám nahrávajícím obsah umožňují, aby lépe rozuměly preferencím svých diváků, což by mělo vést k poskytování atraktivnějšího obsahu na platformě. Přítomnost takových nástrojů by se proto měla považovat za ukazatel zvláštního významu audiovizuálního obsahu pro činnosti služby.

IV. PROCESNÍ POZNÁMKY

Rozhodnutí ohledně toho, zda je poskytování audiovizuálního obsahu zásadní funkcí služby (pro účely čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice), je na členském státě, který má nad touto službou pravomoc podle článku 28a směrnice.

Posouzení toho, zda služba kritérium zásadní funkce splňuje, by měl vnitrostátní orgán provádět individuálně a zohlednit zvláštnosti příslušné služby.

Vnitrostátní orgány by měly poskytovatele služeb informovat o probíhajícím posouzení a o právních důsledcích toho, pokud by byli považováni za poskytovatele platformy pro sdílení videonahrávek, a to v souladu se směrnicí a za účelem získání nezbytných informací pro probíhající posouzení.

To by však vnitrostátním orgánům nemělo bránit ve spolupráci s jejich regulačními protějšky v ostatních členských státech s cílem dané posouzení podpořit. Tato spolupráce by mohla být žádoucí zejména za účelem shromáždění relevantních údajů nebo informací a omezení rizika rozdílného výkladu výše uvedených ukazatelů jednotlivými regulačními orgány. Vhodným fórem k usnadnění takové spolupráce je skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA).

Vnitrostátní regulační orgány se vyzývají, aby skupinu ERGA náležitě informovaly, jestliže posuzují, zda určité služby splňují kritérium zásadní funkce, a představují tedy službu platformy pro sdílení videonahrávek. Vnitrostátní regulační orgány by skupinu ERGA měly informovat zejména o předběžných závěrech a také o základních důvodech svého posouzení. V této souvislosti by skupina ERGA měla Komisi upozornit na jakékoliv závažné nebo přetrvávající nesrovnalosti v přístupech jednotlivých vnitrostátních regulačních orgánů. Komise bude o takovém vývoji informovat kontaktní výbor směrnice.